

Yazan : Osman Batuhan Pekcan

Ülke : FRANSA

Şehir: Paris

Kuruluş : Vir'volt

Başlama Tarihi : 4.7.2017

Bitiş Tarihi : 9.8.2017

E-posta : bat.pekcan@gmail.com

Herkese Paris'ten selamlar.

Dün itibariyle 1 aylık kısa dönem Avrupa Gönüllü Hizmetim sona ermiş bulunmakta. Ben de biter bitmez, sıcak şekilde rapor yazmak istedim. Normal şartlarda projemin 9 ağustos'ta bitmesi gerekiyordu ama görev aldığımızı gönüllü çalışma kampım dün bitti. 9 ağustos'a kadar tatilim var.

İlk geldiğim günden başlamak istiyorum. Dolu dolu bir AGH süreci geçirdim. Ama öncelikle AGH yapacak arkadaşlara birkaç öneri yapmak istiyorum. AGH yapacağınız yeri güzel araştırın, gerekirse önceden orada AGH yapmış insanlarla konuşun, bilgi almanızı öneririm. Asla AGH yapmış olmak için AGH yapmayın. Aksi takdirde size zor zamanlar yaşatabilir. Türkiye'ye dönmek için gün sayabilirsiniz. Ben kötü bir şey yaşamadım ama böyle yaşayan arkadaşlarım var. Mağdur oldular, projeleri iptal edildi vs.

Benim projeyi anlatmaya başlamadan önce, GENÇTUR'a ve Zafer Bey'e ilgilerinden ötürü çok teşekkür ediyorum. Fransa'ya gelmeden önce çok ilgilendiler. İlk başta geldiğimde alışma sürecim kötüydü fakat Zafer Bey alışma sürecimde yardımcı olmuştu. Kısa sürede alışmıştım. Tekrar çok teşekkür ediyorum.

Şimdi gelelim benim projeye.

Paris'e indiğim andan itibaren gerçekten şanslı bir süreç geçirdiğimi söyleyebilirim. Gideceğim yerin konumuyla alakalı birçok defa sorular sordum insanlara ve herkes elinden geldiğince yardımcı olmaya çalıştı. Hatta bir Fransız vatandaş bana tren bileti bile basmıştı. Buraya gelmeden önce birçok defa Fransız insanların turistlere soğuk olduklarını duymuştum, bu biraz beni ürkütmüştü fakat bana mı öyle denk geldi bilmiyorum ama herkes çok güler yüzlü, yardımsever ve sıcakkanlıydı.

Kaldığım yere zor da olsa ulaşabilmişim. Geldiğim zaman beni kucakla karşılamışlardı, çok sıcak davranıldı. Eve girer girmez direkt ailemi aramamı, geldiğim için bilgi vermemi istediler. Daha sonra direk yemek konuldu önüme. Geldiğim zamanı özet geçersen eğer, çok ilgili karşılandım. Yemek yedikten sonra odamı gösterdiler, odaya girdiğimde zor alışacağım gibi gelmişti. Doğruyu söylemek gerekirse, ilk geldiğim zaman kalacağım yer pek hoşuma gitmemişti ama sonradan, diğer gönüllüler ve Zafer Bey sayesinde kolay bir şekilde alışmıştım.

İlk 5 gün yalnızca evde kalmıştım, çalışma kampım henüz başlamamıştı. Bir hafta sonu 2 günlüğüne bir ormana gidip 30 kişilik bir grup ile çadır kurmuştuk. Biz yemek yapmak için oradaydık. Türk mutfağından yemekler yaptım. Çok beğenmişlerdi. 2 gün görevimiz yalnızca yemek yapmaktı. 2 gün sonra tekrar eve geri dönmüştük.

Yemek yaptığımız günden bir fotoğraf.

Bu kamptan sonra 2 gün tatilim vardı ve Paris'i gezme fırsatı bulmuştum.

Tatilim bittikten sonra tekrar eve dönüp, çalışma kampımın başlamasını bekledim. 12 Temmuz'da çalışma kampım nihayet başlamıştı. Toplamda 11 kişiydik. Görevimiz bir give box yapmaktı. 4 Türk, 2 İspanyol, 2 Meksika, 1 Belarus,1 Alman ve 1 Litvanyalı vardı. Hepsiyile çok güzel anlaştık. Bu arada buraya geldiğimde İngilizcem çok kötüydü, buraya geldikten sonra kendimi çok geliştirdiğimi düşünüyorum. Konuşulan şeylerin %80'ini anlıyorum, %50 konuşabiliyorum şu an. İlk geldiğimde bu çok aşağılardaydı. Artık çok güzel anlıyor ve konuşabiliyorum.

Buradaki kuruluşum gerçekten çok kaliteli ve Fransa'da popüler olan bir kuruluş. Birçok etkinlik yapıldı, çok farklı şeyler gördük kuruluş sayesinde. Neredeyse boş günümüz yoktu. Her günümüz dolu dolu geçti.

14 Temmuz Fransa bağımsızlık günü olduğu için, 13 Temmuz gecesinde kasabada eğlence yapılmıştı, oraya katılmıştık.

14 Temmuz'da kuruluşumuz bizi Paris merkeze götürmüştü ve gece yapılacak olan gösteriye katılmıştık. O gün serbest vaktimiz vardı ve akşama kadar Paris'i gezme fırsatımız oldu.

Akşamına çok eğlenceli geçti. Artık daha çok kaynaşmıştık diğer arkadaşlarla.

Nihayet çalışma günü gelmişti ve çalışmaya başlamıştık. Yaptığımız şey çok kolaydı ve eğlenerek, yavaş şekilde yaptık. Direkt yaptığımız yerin hızlıca fotoğraflarını atıp geçmek istiyorum.

Ve son hali.

Kaldığımız yerin gazetesine çıkmıştık.

Kasabadaki insanlar çok samimiydi ve herkes bizi evlerine konuk etmek istedi. Projemiz 14 gün sürdü ve hiç boş günümüz olmadı. Bir gün kasabadan bir ressamın evine konuk olup boyama yaptık. Bu konuda beceriksiz olduğumu anladım.

Kaldığımız yerde her gün 2 kişilik bir grup kendi ülkesine özgü yemekler yapıyordu. Biz de bu şekilde farklı tatlar tattık. Çok güzel yemekler yedik, çok farklı kültürler

tanıdık.

Bir keresinde kasabanın başkanı gibi bir hanımefendiye konuk olduk. Bizi çok güzel karşıladılar, çok eğlenceli geçti. Fransız mutfak aperiatiflerinden tattık.

Kuruluşumuz bizi badminton oynamaya bile

götürmüştü.

Bir gün kasabadaki çeşitli insanlar bizi evlerine konuk etmek istemişti. 2'şer gruplara ayrılıp farklı insanların evlerine akşam yemeğine konuk olup sohbet etmiş, Fransız mutfağından yeni tatlar keşfetmiştik. Kaldığımız kasabadaki insanlar çok samimi ve bizimle çok fazla ilgilenmişlerdi.

İki gün sonra, biz kaldığımız yerde akşam yemeğine hazırlanırken, kasabadan 2 Güney Amerikalı insanlar gelip, bizi akşam yemeğine davet etmişti. Hızlıca hazırlanıp oraya gitmiştik ve en eğlenceli gün diyebilirim. Şili'lilerdi, bizim kültürümüze çok yakındı ve çok güzel bir geceydi. Bizim gibi çok misafirperver ve çok güler yüzlü insanlardı.

Şili'lilere konuk olduğumuz günden bir fotoğraf.

Kasabadan bir aile bizi Disneyland'a götüreceğini söyledi. Herkesin çok istediği ama pahalı olduğundan dolayı gidemeyeceği için bu haber hepimizi sevindirmişti. Çok güzel bir kasabaydı.

Her şeyin bir sonu olduğu gibi, bunun da bir sonu vardı. Bitmesini istemediğimiz günler bitiyordu. Artık bitmeye 2 gün kala yaptığımız give box'un açılışı vardı. Herkes kendi ülkesine ait bir aperatif yemek yapacaktı. Ben lahmacun yaptım 😊

Bize tişört, kasabaya ait bira ve bir sos hediye ettiler.

Ve bu güzel günler burada son bulmuştu. Ertesi günü kaldığımız yeri temizleyip, gideceğimiz için hazırlık yaptık.

Son gün gelmişti, veda günüydü. Çok duygusaldı, çok eğlenceli zaman geçirdiğimiz insanları belki de bir daha hiç göremeyecektik. Ama hep anılarımızda olacaklardı. Ben de bu raporumu burada bitiriyorum. Gönderen kuruluşuma ve ev sahibi kuruluşuma Vir'volt'a çok teşekkür ediyorum.

Asla unutamayacağım günler yaşadım, hatırladıkça mutlu olacağım günler.

Normal olarak çalışma kampım bitti ama 9 ağustos'a dönüş uçağımı aldığım için o tarihe kadar buradayım. Daha güzel vakitler geçirmek,görmek istediğim yerleri görmek istiyorum.

Burada raporum sona eriyor, tekrardan teşekkürler GENÇTUR,teşekkürler Zafer Bey,teşekkürler Vir'volt.

Batuhan Pekcan